

17. Истина ви казвамъ: който не приеме Царство Божие като дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

18. И нѣкой началникъ Го попита: Учителю Благий, какво да сторя, за да наслѣдя животъ вѣченъ?

19. Иисусъ му рече: Защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ;

20. знаешъ заповѣдитъ: не прѣлюбодѣйствувай, не убивай, не кради, не лъжесвидѣтельствуй, почитай баша си и майка си.

21. А той рече: всичко това съмъ опазилъ отъ младини.

22. Като чу това, Иисусъ му каза: още едно ти не достига: всичко, що имашъ, продай и раздай на сиромаси, и ще имашъ съкровище на небето, па дойди и върви слѣдъ Мене.

23. А той, като чу това, натъжи се, защото бѣше твърдъ богатъ.

24. Като видѣ, че той се натъжи, Иисусъ рече: колко мжно ще влѣзатъ въ Царство Божие ония, които иматъ богатство!

25. Защото по-лесно е камила да мине прѣзъ иглени уши, нежели богатъ да влѣзе въ Царство Божие.

26. Които слушаха това, рекоха: а кой може да се спаси?

27. Но Той рече: невъзможното за чело-вѣцитъ е възможно за Бога.

28. Петъръ пъкъ каза: ето, ние оставихме всичко и Те послѣдвахме.

(18) Мат. 19, 16. Марк. 10, 17. (20) Исход. 20, 12. Второзак. 5, 17. (22) 1 Тимот. 6, 18—19. (24) Притч. 11, 28. Мат. 19, 23. Марк. 10, 23. 1 Тимот. 6, 9—10. (28) Мат. 19, 27. Марк. 10, 28.